

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Epistola XXXII. Leonis Papae I. Ad Marcianvm Et Favstvm Presbyteros. De
damnatione secundi Ephesini Concilii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

bus auferri: vt quidquid, ipso inspirante atque auxiliante, potuerit salubriter fieri, cum vestræ fidei laude peragatur: quoniam res humanæ aliter tutæ esse non possunt, nisi quæ ad diuinam confessionem pertinent, & regia & sacerdotalis defendat auctoritas. Data decimosexto Kalendarum Aprilis, Valentiniano Augusto septies & Auieno viris clarissimis consulibus, æra 488.

23. quest. 35.
Res autem
omnes.

EPISTOLA XXXII.

LEONIS PAPÆ I.

AD MARCIANVM ET FAVSTVM PRESBYTEROS.

De damnatione secundi Ephesini Concilii.

Leo episcopus Marciano Faustoque presbyteris.

BONORVM operum, & spiritalium studiorum Deum auctorem esse, non dubium est: qui quorum incitat mentes, adiuuat actiones. Quod nobis præsentis experimento euidenter apparuit. Siquidem inter discretarum spatia longinqua regionum, vnum sumpserunt corda nostra consilium, vt quod a nobis desiderabatis, eo vobis tempore, quo epistolæ vestræ mittebantur, occurrerit, si tamen dilectioni vestræ tradi scripta nostra potuere, quæ non solum apostolicæ sedis auctoritate, sed etiam sanctæ Synodi, quæ ad nos frequens conuenerat, vnanimitate directæ sunt, vt in his, quantam curam totius ecclesiæ habeamus, appareat; hortando scilicet omnium fidelium mentes, & clementissimorum principum præsidia ad defensionem fidei postulando, quorum pios & catholicos animos non diffidimus opem atque auctoritatem suam iustis petitionibus præstituros; quo citius, auxiliante Domino, pernicioza hæresis, & dudum sanctorum patrum auctoritate damnata, quæ & nuper Ephesi male adiuta est, auferatur. Interim vero det operam (quantum fieri potest) vestra dilectio, vt omnibus ecclesiæ filiis innotescat quod contra impium sensum, secundum doctrinam euangelicam & apostolicam, prædicamus. Quia licet plene, quæ semper fuisset atq; esset catholicorum sententia, scripserimus, tamen nunc quoque ad confirmandas omnium mentes, non parum exhortationis addidimus. Memor

Concil. Tom. 7.

L ij

enim sum, me sub illius nomine ecclesiæ præsidere, cuius a Domino Iesu Christo est glorificata confessio, & cuius fides omnes quidem hæreses destruit, sed maxime impietatem præsentis erroris expugnat: & intelligo mihi aliud non licere, quam ut omnes conatus meos ei causæ, in qua vniuersalis ecclesiæ salus infestatur, impendam. Ne autem aliqua negligentia occasione scripta nostra ad vos non potuerint peruenire, exemplaria eorundem nunc mittenda credidimus, ut nullo modo fidei, quam defendimus, prædicatio vestræ notitiæ subtrahatur. Data decimo sexto Kalendas Aprilis, Valentiniano Augusto septies & Auieno viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA XXXIII.

LEONIS PAPÆ I.

AD THEODOSIVM AVGVSTVM.

Ut id, quod de incarnatione filii Dei ab Anatolio Constantinopolitano episcopo prædicatur, agnoscat, & vniuersale Concilium in Italia fiat.

Leo episcopus Theodosio semper Augusto.

OMNIBVS quidem vestræ pietatis epistolis. *Vide reliquum in Concilio Calchedonensi, parte 1. epistola 32.*

EPISTOLA XXXIV.

LEONIS PAPÆ I.

Missos a se legatos commendat.

Leo episcopus, Fausto, Marciano, Petro, Manuelli, Iob, Antiocho, Viuantiaco, Abrahamo, Theodoro, Pientio, Eusebio, Helpidio, Paulo, Asterio & Charaso presbyteris & archimandritis, & Iacobo diacono & archimandrite. ^{*Caraso}

CAUSA fidei, in qua salus Christiana consistit, multa me solitudine laborare compellit, metuentem, ne prauitas, quæ in suis fuerat amputanda principiis, processu temporis & perniciosior fiat & latior. Nam cum clementissimus imperator talia ad nos scripta direxerit, quibus solitudinem suam pro pace vniuersalis ecclesiæ demon-